

zomer 2021

PRIJS MET JOHANNES DE HEER MAGAZINE

**JUICH DE HEER TOE, HEEL DE AARDE,
DIEN DE HEER MET VREUGDE!**

2e jaargang
nummer 2

PSALM 100 / JDH-26

INHOUD

VAN DE REDACTIE	pagina 3
INLEIDING - ds. Jos de Heer over psalm 100	pagina 4
OPEN DOORS - de HEER met vreugde dienen in vervolging	pagina 5
HIJ SJOUWDE VAN KROEGIE NAAR KROEGIE - de HEER met vreugde dienen op straat	pagina 8
PUZZELS - zoek het juiste woord tussen de twee opgegeven woorden	pagina 9
UIT HET (BIJBELS) DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER	pagina 10
LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND - Al de weg leidt mij mijn Heiland (JdH-5)	pagina 11
HEM BEHOREN WIJ TOE, HIJ LEIDT ONS - de HEER met vreugde dienen tijdens je werk	pagina 12
HET JOHANNES DE HEER LIED VAN... Majoor Johanna de Heer	pagina 13
PSALM 100 IN BEELD - door teamlid Marjo van Hal	pagina 16
UIT HET LEVEN GEGREPEN - JdH-liederen voor verzorgingshuizen (door Arjanne Holsappel)	pagina 17
ANNEMARIE VAN HAL-HAAISMA en haar saxofoon	pagina 19
COLOFON	pagina 21
UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT	pagina 22

Multimedia / interactieve bijdragen

Dit digitale magazine zit boordevol verrassingen!
Natuurlijk hopen wij dat de bijdragen op zichzelf al als verrassend worden ervaren
maar daarnaast zijn er ook interactieve links toegevoegd.

Elke keer als woorden [blauw en onderstreept](#) zijn weergegeven kan erop geklikt worden.

Het betreffende stukje tekst wordt dan begeleid door een bijdrage op internet
(zoals een muzikale video of iets dergelijks).

Wij wensen jullie allen veel lees-, kijk-, en luisterplezier!

VAN DE REDACTIE

Zoals er op de foto hiernaast (anno 1912) hard gewerkt wordt in de orgelfabriek van Johannes de Heer, aan de Oostzeedijk 330 in Rotterdam, zo is er achter de schermen bij 'Prijs met Johannes de Heer' weer hard gewerkt aan een nieuw magazine dat nu voor (jo)u ligt.

Het thema luidt deze keer:
Juich de HEER toe, heel de aarde,
dien de HEER met vreugde! (Psalm 100).

Dominee Jos de Heer leidt dit magazine in met een meditatie over psalm 100.

Daarna volgen er bijdragen over
'de Heer met vreugde dienen in vervolging,
op straat of tijdens je werk'.
Hoe dat ervaren wordt?
Het is te lezen in de getuigenissen en praktijkverhalen die aan bod komen!

Verder komen onze vaste rubrieken voorbij, waaraan verschillende mensen medewerking verleenden, en er is nog meer.

Wij hopen dat ook deze editie inspirerend en tot opbouw mag zijn!

Met een hartelijke groet,
in Hem verbonden,

team 'Prijs met Johannes de Heer'

INLEIDING

Alles wat je met vreugde doet of wat vreugde biedt, gaat als het ware vanzelf. Dat is geen 'moeten' uit de agenda, dat letterlijk betekent 'de dingen die gedaan moeten worden'. Daar kun je zo moe en moedeloos van worden, nog voordat je eraan begonnen bent. 'Het leven vraagt veel van ons', zeggen we dan. Maar wat zeggen we daarmee precies? Zijn wij het zelf niet die bepalen waar wij ons voor willen inzetten? Zijn we niet vrij? Laten we ons niet heel vaak opjatten en opjagen door alle verwachtingen en wensen *waarvan wij menen dat* die van ons bestaan én die wij dus willen vervullen? Het is goed hier bij stil te staan en je af te vragen hoe dat nu bij jou zelf zit. Psalm 100 kan hierbij behulpzaam zijn.

De psalm begint met een dubbele oproep. In de eerste plaats een hartstochtelijke oproep de HEER uit volle borst te bejubelen, voor Hem te juichen, of zoals je ook kunt vertalen met de Naardense Bijbel: 'Schalt het uit voor de ENE, heel de aarde'. Met pijn in ons beklemd hart beseffen we na ruim een jaar zangverbod in de kerkdiensten hoe wezenlijk dit is! Maar ook al doen we dit stilletjes, ook zonder stemverheffing kunnen we God lofprijzen. Wat verrassend en wezenlijk is, is dat de oproep tot uitbundige lofzang voor God gaat vóór de oproep Hem te dienen. Misschien is het zelfs alleen mogelijk Hem te dienen *met vreugde* wanneer we Hem eerst uitbundig bejubeld hebben. Want wanneer we aan die oproep gehoor geven, worden we even uit ons zelf, uit onze eigengemaakte bubbel gehaald om ons met *heel de aarde* te verbinden met die HEER. Dan gaan we weer beseffen dat niet wij het centrum van de wereld vormen met een ego waaromheen alles draait, maar dat het God is Die dit alles, hemel en aarde, gemaakt heeft. We komen dan even los van de fixatie op ons zelf en het bezig zijn met ons zelf en onze tekorten. Dat zet ons in de ruimte van de vrijheid van de Geest. Dan komen we tot ons ware zelf en gaan we weer beseffen en inzien dat niet wij het zijn die ons bestaan moeten *maken*, die de grote last van de maakbaarheid van de wereld als een [Sisyfus](#) op onze schouders moeten nemen, maar dan mogen we in die jubel op-ademen dat het andersom is: *Hij heeft ons gemaakt, Hem behoren wij toe*. Dat besef kan ons bevrijden uit de kramp van het leven. Niet wij zijn het die 'het' moeten maken, wat dat dan ook betekent, maar wij hebben het leven van Hem, de HEER van hemel en aarde ontvangen. Het leven is ons geschonken. Wij mogen in alle rust ons gaan verwonderen over dat cadeau dat we zelf zijn. Kan ik mezelf zo zien? Of heb ik toch steeds weer het gevoel dat ik me moet *waarmaken*, mijn nut bewijzen, succesvol zijn, moet slagen in het leven? *Hem toebehoren* is het fundament van mijn leven. Ik hoef niets te bewijzen of te doen om dat te verdienen. Ik mag er gewoon zijn, mijn bestaan is door Hem gewild. Ja, ik mag mijn bestaan in Zijn handen leggen als een *schaap dat Hij weidt*. Ik hoef alleen maar het geschonkene tot mij te nemen en te genieten van de groene weide die Hij geeft. *Want de HEER is goed, Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid en Zijn trouw tot in verre geslachten*. Dat is thuiskomen. Daarin mag ik binnengaan, dat mag ik ontvangen met verwondering en blijdschap.

Wanneer ik dit geleerd heb en met vallen en opstaan probeer te beseffen, pas dan kan het zaad van de tweede oproep uit het eerste vers in goede aarde vallen: *dien de HEER met vreugde*. Dan pas vallen we niet in de kuil van het 'moeten', niet het 'voor wat hoort wat', niet het jezelf voor God en de mensen waarmaken. Vanuit het gewekte verlangen dat in die eerste oproep gezuiverd en aangeboord is, komen er krachten vrij in ons om de handen uit de mouwen te steken en onze menselijke mogelijkheden te ontplooien. Ieder vogeltje mag zingen zoals het gebekt is en samen vormen we als mensheid een gevarieerd concert.

Zo dragen we allemaal op eigen wijze ons steentje bij aan het bewerken en bewaren van Gods mooie wereld die wij mensen zo schandig slecht beheerd hebben. Maar om deze dienst met vreugde in zuiverheid te kunnen volhouden, moeten we steeds weer terugkeren naar die eerste oproep om onze HEER te bejubelen. Dat houdt ons scherp en zuiver, zodat ons dienen toch niet weer stiekem vervalt tot heersen uit eigenbelang. Zo zal het zaad van Gods goedheid via ons doen en laten ontkiemen in de wereld en zullen duurzaamheid, rechtvaardigheid en liefde als prachtige planten de dorre akkers van onze wereld overwoekeren met hun geuren en kleuren.

Jos de Heer

Twee teamleden van 'Prijs met Johannes de Heer' (Marjo en Arend) zijn 'OPEN DOORS-ambassadeur'.

Zij vragen, ook tijdens PMJDH-activiteiten, regelmatig aandacht voor vervolgde christenen. Het thema van dit magazine 'dien de HEER met vreugde' bracht ons in gedachten direct naar onze christenbroeders en -zusters die elders in de wereld, omwille van hun geloof, verdrukt, vervolgd of vermoord worden. Hoe geven zij invulling aan de oproep uit Psalm 100 om 'de HEER met vreugde te dienen'?!

Wat vertellen vervolgde christenen uit India ons daarover:

Ze sloegen dominee Jay Raju met een ijzeren staaf op zijn hoofd.

Toen hij zich wilde verdedigen brak hij daarbij zijn arm.

Zijn reactie? 'Nu verblijd ik mij in mijn lijden...' (gebaseerd op 1 Kolossenzen 1 vers 24).

Paulus zegt daar in vers 24. *'Ik ben blij dat ik nu voor u lijd en dat ik in mijn lichaam mag aanvullen wat er nog aan Christus' lijden ontbreekt, ten behoeve van Zijn lichaam: de kerk...'*

Dominee Raju wijst dit Bijbelgedeelte aan als hij terugdenkt aan het moment waarop hij werd overvallen en geslagen. Maandenlange revalidatie volgde.

Als we naar zijn verhaal luisteren, dan is dat samen te vatten als 'vreugde tijdens vervolging'.

Wat er destijds gebeurde:

Vanuit een steeg, tussen de kerk en het huis van dominee Raju, duiken hindoeradicalen op. Zij kunnen het niet uitstaan dat er 200 mensen bij dominee Raju naar de kerk gaan en dat hij nieuwe gemeenten sticht waar Jezus Christus als de Weg, de Waarheid en het Leven wordt beleden.

Met een ijzeren staaf slaan ze dominee Raju op zijn hoofd. Hij houdt aan deze aanval een verbrijzelde kaak en een gebroken arm over. Ook worden zijn tanden uit zijn mond geslagen. Binnen enkele minuten is het gezicht van de voorganger verbrijzeld. Doordat hij snel bewusteloos raakte, kon hij later geen overvaller aanwijzen.

Dominee Raju kreeg een nieuwe kaak en er moest plastische chirurgie toegepast worden. Daarna volgden er veertig dagen waarin er slechts vloeibaar voedsel genuttigd kon worden. Dankbaarder en blijer dan om zijn herstel en genezing is dominee Raju naar eigen zeggen voor het feit dat God hem uitkoos om voor Hem te lijden. In het ziekenhuis kreeg hij een visioen en hij nam een engel waar die naast zijn bed stond en hem wees op 2 Timotheüs 2 vers 3: 'Lijd verdrukking als een goed soldaat van Jezus Christus.' Ook deze ervaring leerde mij dat het Woord waar is!' zegt Ray.

Vervolgde christenen zitten hier niet schuchter bij elkaar.

Een voorganger die veertig dagen gevangen zat omdat hij over Jezus Christus preekte, roept op om de HEER met vreugde te dienen.

Er heerst onderling een sfeer van hartelijkheid en begrip rondom het onderwerp vervolging.

Er klinken liederen over 'wat er leeft in het hart, de liefde tot God'.

Het lijden omwille van Jezus Christus wordt hier positief geduid.

Het persoonlijke verhaal van Saghar uit Iran

Saghar ontmoet de Here Jezus voor het eerst in een droom. “Volg mij”, zegt Hij. Het is die simpele, maar krachtige roep die haar leven voor altijd verandert. Ze riskeert haar leven door christen te worden en de islam de rug toe te keren.

Saghar ontmoet in het geheim andere christenen om samen te zingen en te bidden. Ze neemt daarmee een groot risico, maar de gemeente is de plek waar haar geloof groeit. De gemeenteleden delen hun leven en zijn als een familie voor elkaar.

De geheime dienst valt binnen

Op een dag valt de geheime dienst binnen tijdens een samenkomst van de huisgemeente. Agenten forceren de deur van het appartement; de vrouwen en de mannen worden van elkaar gescheiden.

Huisgemeentes in Iran hebben regelmatig te maken met invallen en veel christenen belanden in de gevangenis. De inval bij Saghars kerk is niet anders, maar Saghar is voorbereid. Steeds meer christenen in Iran organiseren bijeenkomsten waarbij ze kennis delen over hoe je het beste kunt handelen bij een inval. Enkele maanden voor de inval had Saghar zo'n bijeenkomst bezocht.

Goed voorbereid

Saghar wordt ondervraagd. Ze staat voor een groep mannen, een van hen filmt alles. Saghar is doodsbang. Toch probeert ze zo kalm mogelijk te blijven. Ze herinnert zich wat ze geleerd heeft: ze moet iemand van buiten laten weten wat er gebeurt en vragen om gebed en hulp.

Aan de agent die er het vriendelijkst uitzielt, vraagt ze of ze even naar het toilet mag. Daar pakt ze snel haar telefoon, maakt een selfie en stuurt een bericht naar de buitenwereld: bid alsjeblieft voor ons, onze kerk is binnengevallen! Snel verwijdt ze daarna het bewijs van haar telefoon. De kennis die ze heeft opgedaan helpt haar nog verder. Ze weet te voorkomen dat ze gearresteerd wordt door om het arrestatiebevel te vragen, dat de agenten niet hebben.

Op de vlucht

Drie dagen later vlucht ze naar de luchthaven, om in de wachtrij geconfronteerd te worden met het angstigste moment in haar leven: bij haar rij staat een van de agenten die haar huis is binnengevallen. Saghar realiseert zich dat alleen God haar nu kan helpen. Zoals Petrus die uit de boot stapte en over het water liep toen de Here Jezus hem riep, zo stapt Saghar naar voren om aan boord van het vliegtuig te gaan. En terwijl de ogen van de geheim agent in haar rug prikken, gebeurt er een wonder: Saghar mag instappen. Ze vliegt haar vrijheid tegemoet.

Bekijk ook: www.opendoors.nl/saghar

Erken het: de HEER is God,

Hij heeft ons gemaakt, Hem behoren wij toe,

Zijn volk zijn wij, de kudde die Hij weidt...

Didi Companjen (76) en haar man Ben waren meer dan veertig jaar werkzaam voor Open Doors.

Samen met haar man Ben reisde Didi naar ruim 50 landen waar christenen verdrukt en / of vervolgd worden.

Wij leerden Didi enkele maanden geleden kennen doordat zij medewerking verleende aan onze video-clip

'Er is vreugde!'

We hebben Didi opgebeld en met haar gesproken over 'hoe christenen de HEER met vreugde kunnen dienen in verdrukking en vervolging'.

Didi vertelt:

'Lijden hoort bij het leven. Dat is een geheimenis. Wij willen een leven zonder lijden. Wij, als Westerse gelovigen, hebben een leven en daar hoort Christus bij. In landen waar men vervolgd wordt omwille van het geloof, vindt men leven in Christus en leeft men vanuit Hem. Iedere beslissing wordt genomen vanuit de geloofsrelatie met Jezus.'

'Neem nu Iran. Veel vrouwen zijn daar depressief.

Ik hoor van veel vrouwen die tot geloof in Jezus komen, dat hun depressie verdwijnt. Ondanks verdrukking en vervolging ervaren zij in de kern een diepere, innerlijke vrede en vreugde, die zij eerder (zonder Jezus) niet hadden. Dat gaat over een diepere en sterkere vreugde dan *vreugde* en *blijdschap* die oppervlakkig is en die wij vaak najagen.'

'In China zeggen christenen: *bidt voor ons dat China nooit helemaal vrij komt.*

Want als we toegang krijgen tot alles wat men in het Westen heeft, dan komen we ook verder van God af te staan door zaken die ons afleiden van Hem.

Zo vragen veel verdrukte en vervolgte christenen ons (Westerse christenen) om te bidden voor kracht en volharding, niet om beëindiging van de verdrukking of vervolging.'

'Natuurlijk zijn er ook veel mensen bang. Ook christenen zijn gewoon mensen.

Alleen kiezen veel vervolgte christenen ervoor om die angst de baas te worden, of beter gezegd: zich niet door deze angst, maar door Jezus, te laten leiden.'

Tot slot zegt Didi:

'Er is maar één Kerk (met een hoofdletter).

Dat is het Lichaam van Christus op aarde: Zijn Gemeente.

Er bestaat eigenlijk geen lijdende- en een vrije kerk. Er is maar één Kerk en lijden komt overal voor. Alleen de vorm van lijden (en de intensiteit) is wellicht anders.

In 1 Korintiërs 12 vers 26 staat: *Wanneer één lichaamsdeel lijdt, lijden alle anderen mee.'*

Ook hier in Nederland is er lijden en verdrukking, in vele vormen. Herkennen we die?

Een Roemeense vriendin, die mij hier in Nederland eens kwam bezoeken, zei na een

bezoek aan Amsterdam Centrum: *"Ik ga graag weer terug naar mijn eigen land.*

Wij kennen onze vijand. Bij jullie zie je de vijand niet, de vijand lijkt meer verborgen.

Ik ga terug naar huis en zal in Roemenië voor jullie bidden."

Zo bidden zij voor ons en wij voor hen. Dat geeft uiting aan het samen één Kerk (en één Lichaam en één kudde) zijn. De kudde die Hij weidt!'

‘Hij sjouwde van kroegie naar kroegie’

de HEER met vreugde dienen op straat (een terugblik)

Als heilssoldaat destijds, werkend op de Amsterdamse Wallen,
is mij het één en ander opgevallen.

U denkt dan wellicht aan onzedige zaken,
of allerlei andere wereldse vermaken.

Maar:

ik trof daar honderden, duizenden mensen,
allemaal anders, met eigen zorgen en wensen.

Mensen met vragen en mensen met toekomstdromen,
waar soms zo weinig van terecht was gekomen.

Ik ontmoette ook majoor Bosshardt op een dag.

Zij vertelde mij, hoe zij al deze mensen zag.

De mensen zien, zoals God ze ziet:

delen in hun vreugde, maar ook in hun verdriet.

De majoor was inmiddels gepensioneerd.

Toch heb ik van haar een heleboel geleerd.

Oprecht geloven, maar ook een dosis nuchterheid
en gevoel voor humor, van tijd tot tijd.

Zo vertelde zij mij:

"Ik kwam op een dag zo ontzettend moe thuis,
dat ik zonder te bidden op bed ging liggen, per abuis.

Ik zei tegen God: *Ik leg mij nu te slapen neer...*

U begrijpt het wel, HEER."

Dat pure, eenvoudige, oprechte geloven,
dat gewone praten, met God hierboven.

Dat is eenvoud, maar rijkdom tegelijk,
het is zoals Jezus zei: "Word aan de kinderen gelijk!"

En ik?

Ik mocht, samen met anderen, het werk een tijdje voortzetten.

Met mensen werken, zonder op hun achtergrond te letten.

Ik kwam in contact met daklozen en verslaafden,
met prostituees die zich aan oprechte interesse laafden.

Want als iemand je ziet, echt ziet, dwars door alles heen,
dan ben je opeens, heel even, niet meer zo alleen.

Ook mocht ik op De Wallen wekelijks een Bijbelstudie verzorgen.

We spraken over het leven van alledag en over hoop voor morgen.

We lazen in de Bijbel, we zongen en tot slot
brachten we al onze noden in gebed tot God.

Ik hoop dat ik in die periode tot zegen mocht zijn.

Het contact met zoveel verschillende mensen was enorm fijn.

Ik ging om te helpen en soms heb ik mijzelf bezeerd,
maar wat heeft onze Hemelse Vader mij daar ontzettend veel
geleerd!

Tot slot:

Dertig juni, twee-duizend-zeven,
we stonden die dag stil bij Majoor Bosshardt haar leven.

Tijdens haar uitvaart stonden velen langs de lijn
en ik mocht, met enkele anderen, haar kistdrager zijn.

Niemand kan en hoeft de majoor te evenaren,
een ieder is uniek, zo mocht ik het in Amsterdam ervaren.

Weet u, en deze wetenschap is zo bijzonder fijn:
we mogen allemaal Gods getuigen zijn!

Arend

[KLIK HIER](#) voor de video

PUZZELS

zoek het juiste woord tussen de twee opgegeven woorden

muziek

kerk

dank

beurt

bei

jubel

pijp

OPLOSSING: _____

zang

samen

kerst

berg

psalm

lof

groot

orgel

hemel

bas

vol

zang

gave

dienst

rijk

hoogte

spel

baar

bundel

avond

schapen

regel

tekst

woord

zaal

lied

vork

[KLIK HIER](#) voor de afdrukversie
van deze puzzels

Beschikbare woorden:

weide

toon

stem

koor

lied

offer

vers

hoog

orgel

zang

concert

macht

aard

zang

stijl

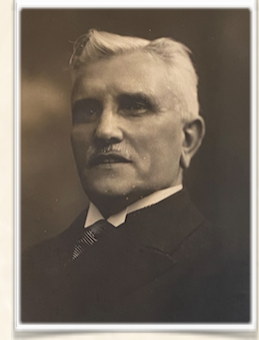
dienst

zang

OPLOSSING: _____

UIT HET DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER

(JEZUS' EIGEN WOORDEN - 1941)

Nu psalm 100 is gekozen als thema voor dit magazine, willen we op deze pagina een brug leggen van het oude- naar het nieuwe testament.

Psalm 100 staat vol opdrachten / uitnodigingen: juich de HEER toe, dien de HEER met vreugde, kom tot Hem met jubelzang, erken het: de HEER is God, kom Zijn poorten binnen met een loflied, hef in Zijn voorhoven een lofzang aan, breng Hem hulde en prijs Zijn naam.

'De HEER met vreugde dienen' en 'erkennen dat Hij God is' betekent ook dat je bereid bent om eerlijk en transparant te leven.

Jezus zegt: *'Jullie licht moet schijnen voor de mensen, zodat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.'* (Meer daarover is te lezen in [Matteüs 5:14-16](#))

In het vierde hoofdstuk van Marcus wordt ons diezelfde les meegegeven, die de Heere Jezus Zijn leerlingen, en dus ook ons, uitlegt aan de hand van een gelijkenis.

In zijn (Bijbels) dagboek schrijft Johannes de Heer daar het volgende over:

22 juni

“Tegen de menigte zei Hij: ‘Je steekt toch geen kaars / lamp aan om hem onder een korenmaat te zetten of onder een bed weg te bergen? Nee, je zet hem op een standaard.’”

— Marcus 4 vers 21 - *Nieuwe Bijbel Vertaling*

[Lezen: Marcus 4:21-25](#)

Hier geeft de Meester Zijn leerlingen een nieuwe gelijkenis voor de praktijk van hun discipelschap. De kaarsen / lampen moeten brandende zijn en niet onder een korenmaat of bed geplaatst worden, maar op de kandelaar.

De kandelaar / standaard is in de Schrift het symbool van de Gemeente.

De kaars is het symbool van het persoonlijke leven dat, naargelang het licht geeft, kleiner wordt in zichzelf.

De korenmaat en het bed zijn zinnebeelden van dagelijkse behoeften aan eten en drinken en slaap. Zij die Jezus willen navolgen in het uitzaaien van het Evangelie, moeten waken dat hun licht niet verdonkerd wordt door de zorgen van het stoffelijke leven, maar dit licht zodanig op de kandelaar plaatsen, dat het gezien wordt door allen die in huis zijn.

Johannes de Heer

LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND

Al de weg leidt mij mijn Heiland (JdH-5)

'Al de weg' (Al den weg...) is een vertaling, door [Meier Salomon Bromet](#), van [All the way my Saviour leads me](#), een lied van Fanny Crosby op muziek van [Robert Lowry](#).

Frances Jane Crosby (Southeast, 24 maart 1820 - Bridgeport, 12 februari 1915), beter bekend als Fanny Crosby, was een Amerikaans dichteres en schrijfster van liedteksten, vooral bekend om haar protestants-christelijke gezangen. Ze was een van de productiefste gezangschrijvers in de geschiedenis. Alhoewel ze kort na haar geboorte blind werd (door een verkeerde behandeling van een ooginfectie) schreef ze meer dan 8000 gezangen. Tijdens haar leven was Fanny Crosby een van de bekendste vrouwen in de Verenigde Staten.

Tot op de dag van vandaag bevat het merendeel van de Amerikaanse liedbundels haar werk.

Enkele van haar bekendste liederen zijn:

- [Blessed assurance](#), door Meier Salomon Bromet vertaald als 'Volle verzeek'ring' (JdH-197)
- [Jesus is tenderly calling you home](#), door Johannes de Heer vertaald als 'Jezus roept zondaars'
- [Praise Him, praise Him](#), door het Leger des Heils vertaald als 'Kroont Hem, kroont Hem'
- [To God be the glory](#), door Johannes de Heer vertaald als 'Geprezen zij God op Zijn heilige troon'
- [All the way my Saviour leads me](#), door Meier Salomon Bromet vertaald als 'Al de weg' (JdH-5)

Jeugd:

Fanny Crosby werd geboren in Southeast, New York, bij arme ouders: John en Mercy Crosby. Toen ze zes weken oud was vatte ze kou en kreeg ze een oogontsteking.

De huisarts was niet beschikbaar en zijn plaatsvervanger raadde warme kompressen aan als behandeling: hieraan hield ze haar blindheid over.

Vanaf haar achtste was Crosby bekend om haar gedichten.

In 1844, 1853 en in 1858 kwam er gepubliceerd werk van haar uit.

Ze schreef ook enkele seculiere liederen waarvoor George F. Root de muziek schreef.

Crosby schreef haar eerste gezang in 1863 voor de componist William B. Bradbury, een gerespecteerd musicus en uitgever. Door de jaren heen schreef ze voor Bradbury en andere componisten waaronder Philip Phillips, Hubert P. Main, Robert Lowry, William H. Doane, Ira D. Sankey, Philip P. Bliss, William F. Sherwin en Phoebe P. Knapp.

Blindheid:

Crosby voelde zich nooit terneergeslagen over haar handicap. Toen ze negen jaar oud was, schreef ze twee optimistische verzen over haar conditie.

Bekendheid:

Crosby was gedurende haar leven een beroemdheid en had vaak ontmoetingen met presidenten, generaals en andere hoogwaardigheidsbekleders. Bij de begrafenis van President Grant in 1885 speelde ze het gezang 'Safe in the arms of Jesus' (Veilig in Jezus' armen). In later jaren werd ze ook een populair openbaar spreker. Fanny Crosby overleed op 12 februari 1915 in Bridgeport in de Amerikaanse staat Connecticut. Op haar graf staat: 'Volle verzeek'ring, Jezus is mijn!'

‘Hem behoren wij toe, Hij leidt ons’

de HEER met vreugde dienen tijdens je werk

Naast mijn vrijwilligerswerk bij ‘Prijs met Johannes de Heer’ ben ik als zorgprofessional werkzaam binnen een GGZ-instelling. Daar ben ik tevens aandachtsfunctionaris zingeving.

Tijdens mijn werk kom ik in contact met veel mensen die allemaal zijn vastgelopen in hun leven, op verschillende gebieden. Juist de vragen over zingeving zijn op dat moment dé vragen die het meest naar voren komen. Waarom gebeurt dit met mij? Waarom nu? Word ik nog beter? Hoe kan ik verder met mijn beperkingen?

Juist met aandacht voor deze zingevingsvragen, doe ik mijn werk met veel interesse en voldoening. In feite ben ik maar tijdelijk een klein onderdeel in het leven van mensen die in behandeling komen, maar het is wel op een cruciaal moment in hun leven. Een crisis is vaak het begin van ‘een andere koers varen’ en ‘het leven anders gaan aanpakken’. Met name als er sprake is van suïcidaliteit komen levensvragen in het bijzonder naar voren: ‘Wat is de zin van het leven?’ en/of ‘Voor wie doe ik het nog?’ Op dat moment komen de meest cruciale dingen in het leven naar voren. Ik heb bijvoorbeeld nog nooit iemand horen zeggen: ‘ik wil meer geld, een groter huis of een betere auto’. Nee, op zo’n moment is het van belang dat je mensen om je heen hebt die van je houden, waarvoor je kunt zorgen en/of die voor jou zorgen.

Daarnaast maakt het op zo’n moment veel uit met welk doel je leeft en welk perspectief je in het vooruitzicht hebt. Als je niet gelooft in een leven na het aardse leven, dan is het veel moeilijker om vol te houden en te hopen op een beter leven. Als je wel gelooft dat er na dit aardse leven een veel mooier leven volgt, waar het goed is en waar geen pijn meer is, dan is dat een prachtig vooruitzicht dat hoop geeft!

Tijdens mijn werk kwam ik in contact met Miep. Zij is een opgewekte vrouw ondanks haar chronische klachten waarvoor ze al lang in behandeling is binnen de GGZ. Miep heeft vaak veel zorgen over haar kinderen en dit kwam regelmatig naar voren tijdens onze gesprekken. Miep wist van mij dat ik christelijk ben opgevoed en zowel affiniteit heb met de protestantse- als met de oud-katholieke kerk. Miep is zelf protestants opgevoed maar bezoekt nu ook regelmatig de katholieke kerk.

In onze gesprekken gaf Miep vaak aan dat het voor haar erg helpend is als zij bidt voor haar kinderen op het moment dat zij zich zorgen over hen maakt. Dit geeft rust en daarna kan zij het ook weer loslaten. Haar vrijmoedigheid hierin sprak mij erg aan. Ik leerde hierdoor dat bidden niet alleen goed is omdat je daarmee in contact staat met God, maar dat dit in contact staan met Hem je ook kan helpen om je zorgen beter los te laten: ze bij Hem te laten.

Op den duur kwam Miep met A4tjes waarop liederen stonden die haar aanspraken. Ze printte deze voor mij uit en gaf deze aan het eind van het gesprek aan mij. Niet alle liederen waren mij bekend, waardoor ik ze soms even opzocht op internet, zodat we ze aan het eind van het gesprek samen konden beluisteren. Uiteindelijk werd dit een soort ‘traditie’ waardoor we na elk gesprek een lied beluisterden dat haar en/of mij aansprak. Meestal waren het liederen van katholieke komaf, liederen van Elly & Rikkert of reguliere liederen waar met name het leven werd bezongen.

Op een gegeven moment kwam Miep met een lied uit de bundel van Johannes de Heer. Dit raakte mij, juist omdat ik zelf veel in aanraking kom met deze liederen vanwege het project ‘Prijs met Johannes de Heer’.

Het betrof het lied: ‘Ruwe stormen mogen woeden’ (lied nr. 972). Een heel troostrijk en bemoedigend lied, juist als het leven soms moeizaam is.

Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht.
God, mijn God zal mij behoeden,
God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang Zijn hulp verbeiden,
Zijne liefde blijft mij leiden;
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in ’t eeuwig licht.

Frank

HET JOHANNES DE HEER LIED VAN...

*Al de weg leidt mij mijn Heiland,
wat verlangt mijn ziel dan meer?*

&

*Vol verwachting blijf ik uitzien,
tot die dag eens dagen zal,
dat de Heiland op de wolken
weerkomt met bazuïngeschal.*

Naam: Johanna (Joke) de Heer

Leeftijd: 86 jaar (1934)

Kerkelijke achtergrond: Leger des Heils

Wellicht kent u haar als: majoor binnen het Leger des Heils / vakantieleidster / e.a.

Geïnterviewd: mei 2021

**Als je naar [de lijst met 1011 Johannes de Heer-liederen](#) kijkt,
welke Johannes de Heer liederen spreken jou dan het meeste aan?**

- JdH lied 5 Al de weg leidt mij mijn Heiland
- JdH lied 769 Vol verwachting blijf ik uitzien

Over JdH lied 5

Mijn vader begon thuis, tijdens zangmomenten, altijd met 'Al de weg leidt mij mijn Heiland'. Dat lied is ook gezongen op de begrafeningen van mijn ouders.

Zo'n lied krijg je eigenlijk mee in je jeugd en het is mijn ervaring dat Jezus ook mijn weg heeft geleid. 'Zoete troost en zaal'ge vrede' zijn van die mooie, oude woorden.

Voor de jongeren zijn dat wat gedateerde woorden, maar ik ben 86 en die woorden klinken mij vertrouwd. Ook die momenten van 'aards stormgebruis' heb ik in mijn leven natuurlijk gekend. Dan te weten dat Jezus de weg leidt, is een zegen!

Over JdH lied 769

Mijn vader was een 'maranatha-man'. Hij zei altijd: 'ik hoop dat we de wederkomst bij leven meemaken, dan kunnen we allemaal samen de Heer tegemoet gaan!'

Te mogen horen bij die Bruidsgemeente,... wat een rijkdom!

En dan het stukje 'al de teek'nen onzer dagen, zeggen mij: die komst genaakt'.

Dat vind ik in deze tijd wel heel actueel. Als je hoort en ziet wat er allemaal gebeurt.

Op welk moment in jouw leven kwam je in aanraking met de liederen van Johannes de Heer?

Vanaf mijn geboorte: mijn ouders zongen boven mijn wiegje: 'ik ga slapen, ik ben moe.'

Mijn vader had de bundel van Johannes de Heer (die vertrouwde, blauwe bundel) op het orgel staan en iedere zondagmiddag, na het eten en de afwas, stonden we bij het orgel (eigenlijk een harmonium / traporgel) te zingen.

Mijn vader heeft nooit les gehad en hij heeft zichzelf het orgelspelen aangeleerd.

Hij zong het hardst en wij zongen mee.

Johannes de Heer overleed op 16 maart 1961. Jij was toen 26 jaar.

Heb je iets meegekregen van zijn leven, activiteiten, radio-uitzendingen, enzovoorts?

Of ging dit aan jullie (ouderlijk gezin) voorbij?

Er werd bij ons thuis geluisterd naar de NCRV-radio.

Zaterdagsavonds had je ook een programma met liederen.

Het ging bepaald niet aan ons voorbij!

We gingen vanuit het ouderlijk gezin naar de 'Toogdagen' (later de 'Zoeklicht-dagen').

Er waren dan plaatsen voor ons gereserveerd. Mijn vader zocht, tussen de mensenmassa, naar die plekken en wij zochten onze vader op die een wit petje droeg. Zo konden we hem makkelijk vinden!

Ik kan me herinneren dat Johannes de Heer (een oudoom van mijn vader) een keer bij ons thuis kwam. Hij was, naar ik meen, een broer van mijn overgrootvader 'De Heer'.

De auto reed voor, de chauffeur bleef in de auto en ome Johannes kwam binnen.

Mijn moeder vroeg: 'Zullen we de chauffeur binnen vragen voor een kopje koffie?' maar dat mocht niet. Toen stelde ze voor om de chauffeur een kop koffie te brengen, maar dat mocht ook niet.

Ik denk dat dat mogelijk bij die tijd hoorde, bij de rangen, standen en functies die er toen waren. Je had een bepaalde functie en daar hoorde blijkbaar een bepaalde houding (en soms ook een zekere afstand) bij.

Ik weet nog dat mijn moeder er een vervelend en verdrietig gevoel aan overhield dat ze de chauffeur geen koffie aan mocht bieden. Ze vond dat erg ongestemd en het paste niet binnen haar beeld van een christelijke houding.

Ach ja, wie weet wat de werkelijke redenen van ome Johannes waren?!

Wellicht wilde hij ergens over spreken wat de chauffeur niets aanging.

Wij als kinderen waren er verder ook niet bij, want als de volwassenen met elkaar spraken dan gingen wij als kinderen automatisch al naar een ander vertrek om ons daar te vermaken.

Dat was gewoon zo: als volwassenen samen spraken, dan wist je dat je daar als kinderen niet tussen bleef zitten.

In de Johannes de Heer-liederen nemen 2 thema's een belangrijke plaats in:

1. De persoonlijke bekering / het persoonlijk geloof dat Jezus Christus ook jou vrijmaakt.

2. De verwachting van Jezus' wederkomst.

Hoe kijk jij naar deze thema's?

De persoonlijk bekering:

Het is geen erfgoed!

Ik ben opgevoed in het geloof, maar op een gegeven moment moet je zelf een keus maken.

We zongen vaak de liederen van 't Leger des Heils en uit de bundel van Johannes de Heer.

Als je dan zo staat te zingen, dan stel je jezelf regelmatig de vraag: 'Ervaar ik wat ik zo zing?'

En 'geloof ik wat ik hier zing?'. 'Hoe sta ik hier persoonlijk in?'

Tijdens een samenkomst van het Leger des Heils (toen had je 's ochtends nog de zogenoemde 'heilingsamenkomsten') werd er gezongen:

*'Mijn alles wil ik geven, help HEER mij rein te leven,
de deuren van mijn hart HEER, zet ik open wijd voor U.'*

Ik was toen al wel een kind van de HEER, maar ik moest nog resoluut die keuze maken.
De keuze om de deuren van mijn hart open te zetten voor de HEER.
Ik heb dat ervaren als de overgang van mijn 'kinderlijk geloof' naar een meer 'volwassen geloof'.

Die oproep tot persoonlijke bekering geldt ook voor anderen.

Hoe kijk je daarnaar en hoe heb je in jouw leven die boodschap uitgedragen?

Ik heb geprobeerd te getuigen door mijn levenshouding.
Door 'hoe je naar de mensen omziet' en 'hoe je houding naar de ander is'.

Verder raakte ik met mensen in gesprek doordat ik met 'de Strijdkreet' (het magazine van het Leger des Heils) rondging.

Wat ik altijd als bijzonder heb ervaren, was dat je de antwoorden op de vragen van de mensen kreeg ingegeven. Dat heb ik als leiding ervaren (wat weer aansluit bij het lied: 'Al de weg leidt mij mijn Heiland').

Ik heb later ook de roeping ervaren om 'officier binnen het Leger des Heils te worden'.
Ik werkte destijds binnen het Leger des Heils overal in mee (zang / korpskadet / etc.)

Tijdens jeugddagen en andere conferenties klonk vaak de oproep of mensen 'officier binnen het Leger des Heils wilden worden.'

Die roeping heb ik sterk gevoeld en toen heb ik mezelf opgegeven als officier.
Daarop volgde de kweekschool, waar ik werd opgeleid binnen het kerkelijk werk.

Je had twee richtingen: maatschappelijk werk en kerkelijk werk.

Tegenwoordig mag je zelf je richting kiezen, in die dagen was dat nog niet: ik werd aangesteld voor kerkelijk werk. Binnen dat kerkelijk werk ben ik natuurlijk ook met maatschappelijk werk in aanraking gekomen (gezinnen / dagelijkse problemen / etc.) maar mijn hoofdtak was kerkelijk werk.

Ik begon in Hoogeveen (daar ben ik maar 6 weken geweest).

Toen werd er al een wisseling ingezet, door omstandigheden bij andere officieren die herplaatst moesten worden. Ik ben toen teruggegaan naar de kweekschool en gaf daar leiding aan een groep kadetten. Vervolgens ben ik naar Doesburg gegaan en later (na actief geweest te zijn in veel plaatsen in het land) ben ik nog werkzaam geweest in Schiedam en Amstelveen.

De verwachting van de wederkomst:

Het zou heerlijk zijn dat de Heer wederkomt en alles nieuw wordt!

Wij als christenen zien daar als het goed is allemaal naar uit.

Er is zoveel verdriet en ellende,... maar er zijn ook nog veel goede dingen zoals in mijn geval mijn kinderen / kleinkinderen / etc.

Maar als Hij wederkomt: dan wordt alles nieuw!

Ik moet daarin ook weer denken aan mijn tweede lied: 'Vol verwachting blijf ik uitzien'.

Niemand weet de exacte tijd. De Bijbel zegt dat alleen God de Vader die weet.

En: bij God is een dag als 1000 jaar en 1000 jaar als een dag.

Maar,... we worden opgeroepen om waakzaam te zijn. We moeten (zoals de gelijkenis van de wijze- en de dwaze maagden ons leert) olie in onze lamp hebben en verwachtend zijn,...

Wat zou je eventueel tot slot nog willen zeggen, wat in de eerdere vragen nog niet naar voren is gekomen?

Ik wil in alles trouw blijven aan mijn Heer. Juist ook in deze tijd waarin er zoveel moeilijkheden zijn (coronacrisis, onrusten in de wereld, etc.)

Dat 'trouw zijn' hangt in de eerste plaats niet af van mijzelf, maar in het feit dat ik geloof dat God mij vasthoudt. 'Al de weg leidt mij mijn Heiland'.

Ik sluit graag af met een koor van het Leger des Heils:

Houd mij trouw Heer aan U.

Houd mij trouw Heer aan U.

Als verzoeking komt, zal ik overwinnen:

als ik trouw blijf Heer aan U.

PSALM 100 IN BEELD

door teamlid Marjo van Hal

1. JUICH DE HEER TOE, HEEL DE AARDE.

**2. DIEN DE HEER MET VREUGDE,
KOM TOT HEM MET JUBELZANG.**

**3. ERKEN HET: DE HEER IS GOD,
HIJ HEEFT ONS GEMAAKT,
HEM BEHOREN WIJ TOE,
ZIJN VOLK ZIJN WIJ,
DE KUDDE DIE HIJ WEIDT.**

**3. DE HEER IS GOED,
ZIJN LIEFDE DUURT EEUWIG,
ZIJN TROUW VAN GESLACHT OP GESLACHT.**

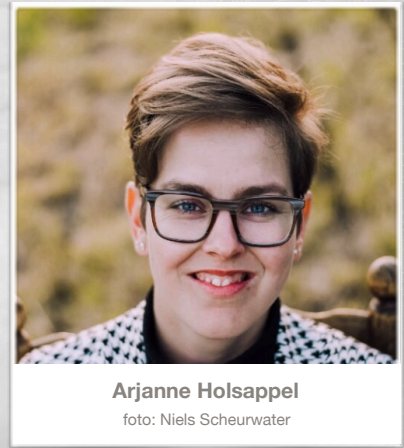
**4. KOM ZIJN POORTEN BINNEN MET EEN LOFLIED,
HEF IN ZIJN VOORHOVEN EEN LOFZANG AAN,
BRENG HEM HULDE, PRIJS ZIJN NAAM:**

UIT HET LEVEN GEGREPEN

Johannes de Heer-liederen voor verzorgingshuizen een initiatief van Arjanne Holsappel

Arjanne Holsappel werkt als vrijwilliger bij zorginstelling QuaRijn. Zij merkte dat er nauwelijks bekende, prikkelarme liederen beschikbaar zijn voor ouderen met dementie. Door crowdfunding regelde ze in drie weken tijd dertien volksliedjes die rustig en sfeervol werden uitgevoerd. Deze liedjes plaatste zij op YouTube en op de site nederlandsevolksliedjes.com

Daar bleef het echter niet bij! Holsappel merkte dat veel ouderen iets vredigs over zich heen kregen zodra er liederen van Johannes de Heer ten gehore werden gebracht.

Daarop besloot zij om ook (tot op heden) 15 Johannes de Heer-liederen op te nemen die eveneens rustig en sfeervol worden aangeboden.

We nemen contact op met Arjanne, die ons tijdens een telefoongesprek meer vertelt over haar initiatief en wat haar hiertoe aanspoorde:

Arjanne: *'...het ligt in mijn herinnering dat ik op de afdeling rondliep waar ik werkte, en als de TV dan aanstond zag ik dat men de drukke beelden en geluiden eigenlijk niet aankon. Toen heb ik eens meditatieve muziek opgezet. De volgende dag vroeg ik een bewoner welke muziek zij wilde horen. Zij antwoordde: 'doe die rustige muziek maar weer'.*

Dat bracht mij op het idee om oude liederen (volksliedjes, Johannes de Heer-liederen, e.a.) heel rustig op te nemen, met piano en rustige, vertraagde, beelden.

Ik kwam op het idee om geld in te zamelen via crowdfunding. Zo gaven enthousiaste collega's en anderen geld waarvoor ik een tegenprestatie aanbood.

Ik maak gebruik van muzikanten uit het buitenland die ik benader via een website waar hun diensten worden aangeboden. Zo heeft een pianist uit Argentinië alle piano-partijen ingespeeld voor de Johannes de Heer-liederen. Naast dat het werken met muzikanten uit het buitenland betaalbaarder is, kennen zij ook niet de manier waarop wij die liederen normaliter zingen en uitvoeren. Dat maakt dat de uitvoering geheel naar eigen interpretatie kan worden uitgevoerd.

Ik merk richting Arjanne op dat deze uitvoeringen van een aantal Johannes de Heer-liederen niet alleen zeer geschikt zijn voor ouderen met dementie, maar ook zeer ontspannend zijn voor mensen met een druk bestaan, waaronder ik mezelf voorzichtig schaar. Deze uitvoeringen zijn rustgevend door de wijze waarop ze zijn ingespeeld en de vertrouwde melodieën laten de woorden 'als vanzelf' naar boven komen.

Arjanne: *'Dat herken ik! Ook ikzelf kom ervan tot rust. Wat je zegt over 'de woorden die als vanzelf naar boven komen' zie ik voor mijn ogen gebeuren in het verzorgingshuis. De ouderen die daar wonen zingen soms opeens spontaan mee met de rustig uitgevoerde Johannes de Heer-liederen.*

Ik ben benieuwd hoe Arjanne aan het mooie, begeleidend beeldmateriaal is gekomen. Is dit speciaal voor deze video's gefilmd of kon dat gebruikt worden uit een beschikbare database?

Arjanne: *'Ik kan gebruik maken van beeldmateriaal van pexels.com. Dat is vrij te gebruiken. Ik laat die beelden vertraagd afspelen en ik kies thema's die passend zijn voor de doelgroep ouderen. Thema's die te maken hebben met liefdevolle scenario's zoals kinderen, stelletjes die door de natuur wandelen, enzovoorts.*

Tijdens het beluisteren van deze uitvoeringen, merkte ik dat de melodielyn niet altijd even strak / getrouw is aangehouden. Ik vraag Arjanne of hier bewust voor is gekozen, of dat dit komt doordat de melodieën veelal in het buitenland zijn uitgevoerd en opgenomen? Maakt dit de melodieën voor ouderen met dementie niet minder herkenbaar?

Arjanne: *'Ik noemde net al het gegeven dat de muzikanten die medewerking verlenen de manier waarop wij de liederen zingen en uitvoeren vaak niet kennen. Dat maakt dat er al een 'eigen interpretatie' aan de melodieën kan worden gegeven. Dit is helpend geweest om de liederen ook heel rustig en sfeervol uit te voeren.*

Omdat de liederen langzamer worden ingespeeld, dan dat ze normaliter worden gezongen, krijgen de ouderen minder prikkels en meer tijd om zich bijvoorbeeld de tekst weer te herinneren. Ik merk dat er vaak een aantal regels worden meegezongen en niet het hele lied.

Arjanne is nog niet klaar.

'Als de inkomsten via crowdfunding daarvoor binnen zijn, ga ik met een aantal mensen samenwerken en nieuwe producties maken. We hebben het plan opgevat om in de nabije toekomst video's te maken, waarin de liederen uit de bundel van Johannes de Heer of uit het Liedboek gecombineerd worden met korte overdenkingen, gedichten e.a. Korte inspiratiemomenten voor ouderen.'

Ik vraag Arjanne, zelf christen, wat haar band is met de liederen uit de bundel van Johannes de Heer. Zij zegt, met een knipoog, dat de liederen van Johannes de Heer niet eens zozeer 'haar liederen' zijn, maar dat ze dit vooral doet voor de ouderen.

Arjanne houdt ons op de hoogte met betrekking tot haar activiteiten en de nog volgende projecten.

Wij zullen hier in de nabije toekomst aandacht aan blijven schenken, zowel via onze nieuwsbrieven als via Facebook etc.

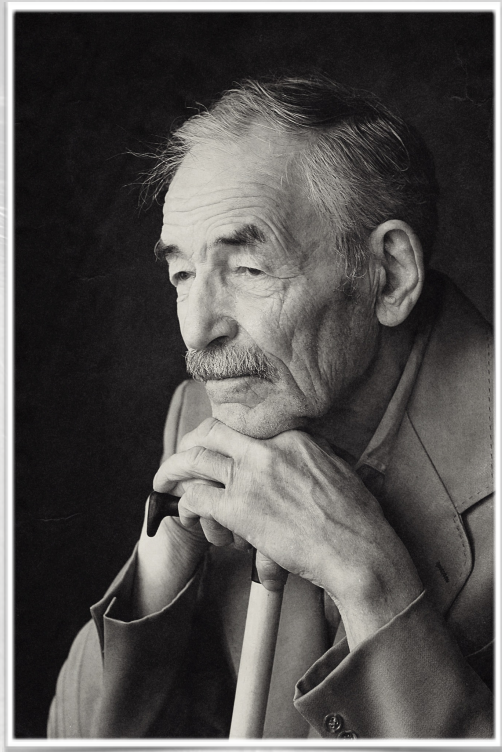
Arend

Meer informatie:

De site van dit muzikale initiatief is te zien via: www.nederlandsevolksliedjes.com

Kijk en beluister ook de [afspeellijst op YouTube](#) Johannes de Heer-liederen (rustig uitgevoerd)

Arjanne's muzikale project financieel steunen? [KLIK HIER](#) voor meer info.

Annemarie van Hal-Haaisma

en haar saxofoon

Nu er op de voorkant van het magazine een saxofoon staat afgebeeld, leek het ons leuk om teamlid en saxofoniste Annemarie van Hal-Haaisma eens te interviewen.

Wellicht kunnen we eerst wat schrijven over de geschiedenis (het ontstaan / de ontwikkeling / de evolutie) van de saxofoon. Annemarie, wat zou jij hierover schrijven?

In 1840 is de saxofoon uitgevonden door de Belg Adolphe Sax. Ondanks het feit dat de saxofoon helemaal niet van hout gemaakt is, wordt de saxofoon wel gerekend tot de houtblazers, zoals alle rietblazers. Een saxofoon bestaat uit 3 onderdelen. Het mondstuk, waar het riet wordt opgezet, de hals en het klankgat. Er zijn verschillende soorten saxofoons. De meest bekende saxofoons zijn de sopraansaxofoon, altosaxofoon, tenorsaxofoon en de baritonsaxofoon. Hoe kleiner het instrument, hoe hoger het klinkt. De sopraansaxofoon is het kleinste en meestal recht, de altosaxofoon is wat groter en heeft een s-vorm.

De tenorsaxofoon is weer een slagje groter en heeft naast de s-vorm, ook een extra bocht in de hals (de tenorsaxofoon staat afgebeeld op de voorkant van dit magazine).

De baritonsaxofoon is weer wat groter en heeft nog meer bochten.

Een saxofoon is een transponerend instrument. Dat houdt in dat wanneer er een c geblazen wordt, deze niet als een c klinkt. Bij een sopraansaxofoon en een tenorsaxofoon klinkt er dan een bes en bij de altosaxofoon en baritonsaxofoon klinkt er dan een es.

Daarom worden sopraan- en tenorsaxofoon ook wel bes-instrumenten genoemd en alt- en baritonsaxofoons es-instrumenten.

Om harmonieus met andere instrumenten te kunnen samenspelen, moet de muziek voor de saxofoon getransponeerd (omgeschreven) worden.

Op het mondstuk wordt een riet gezet. Wanneer je blaast, gaat het rietje trillen.

Deze trilling geeft het geluid aan de saxofoon.

Op welke leeftijd raakte je gefascineerd door de saxofoon?

Als jong meisje ben ik begonnen met blokfluitles bij een muziekvereniging. Daar wilde ik aanvankelijk graag op trommelles, wat later weer veranderde in het willen bespelen van de bugel. Beide instrumenten heb ik nooit bespeeld. Hoe ik erbij gekomen ben om saxofoon te gaan spelen, weet ik niet. Ik was een jaar of 11 toen we als gezin naar een andere vereniging gingen, waar ik graag altosaxofoon wilde gaan spelen. Helaas werd ik bij de vereniging met een smoes naar de klarinet geleid. Mij werd verteld dat klarinet en saxofoon niet veel van elkaar verschilden en dat ik na 3 jaar over kon stappen naar de saxofoon.

Ik was blij met de klarinet en hoopte door hard te oefenen, snel over te kunnen naar de saxofoon. Toen ik 2,5 jaar klarinet speelde, en inmiddels in het bezit was van mijn a-diploma, kwam er een meisje dat saxofoon wilde spelen. Zij kreeg een saxofoon.

Mijn interesse in de klarinet verdween meteen.

Ik heb 3 jaar uitgezeten om daarna te horen dat er geen saxofoon meer voor me beschikbaar was.

Een orkest heeft veel klarinetten nodig en in verhouding minder saxofoons.

Op mijn 14^e ben ik naar een ander orkest gegaan, waar wel een saxofoon was. Helaas was dit een tenorsaxofoon: voor een tenger meisje van 14 een erg zwaar instrument om vast te houden. Dit vond ik in het begin niet zo erg. Ik was blij dat ik eindelijk saxofoon kon gaan spelen. Al gauw hield het gewicht van de saxofoon mij tegen om te gaan spelen.

Uiteindelijk heb ik toch nog 2 jaar les gehad op de tenorsax en bij mijn 3e muziekvereniging heb ik nog een paar lessen gehad op de altosaxofoon.

Op welke leeftijd kreeg je jouw eerste (eigen) saxofoon?

Toen ik 16 was, in mijn examenjaar van de middelbare school, heb ik mijn vakantiegeld besteed aan een altsaxofoon. Eindelijk had ik het instrument dat ik al zo lang wilde! Het was een prima saxofoon voor een beginner. In 2014 heb ik mijn huidige saxofoon (van roodkoper) gekocht.

Ik ben daar nog steeds erg tevreden mee!

Wat spreekt jou aan in een saxofoon (qua instrument / klank / etc.)?

Een altsaxofoon heeft een hele mooie warme klank. Doordat mijn altsaxofoon van roodkoper is, ontstaat er een extra warme klank. Het materiaal is dus zeer klank-bepalend.

Daarnaast bepaalt ook de lipspanning voor een deel de klank. Als je met meerdere saxofoons in een groep speelt, moet er goed worden afgestemd. Bij saxofoons onderling, klinkt het al snel erg vals.

Veel mensen denken dat een saxofoon hard klinkt en alle andere instrumenten overstemt.

Ja: je kunt zeker veel geluid uit je saxofoon krijgen, maar de hele tijd hard spelen is geen doen.

Daarom is het goed om een saxofoon te versterken, zodra er met andere instrumenten wordt samengespeeld.

Persoonlijk vind ik de zachte, rustige klank die een saxofoon kan voortbrengen ook erg mooi!

In welke muziekkorpsen / bands / formaties (en of tijdens welke activiteiten) heb je meegespeeld op jouw saxofoon?

De muziekvereniging waar ik klarinet speelde, was een harmonieorkest.

In een harmonieorkest heb je koper- en houtblazers.

De tweede vereniging waar ik ben gaan spelen, was een fanfare.

Kenmerkend voor een fanfare: geen houtblazers, behalve de saxofoon.

Inmiddels speel ik bij mijn 3^e muziekvereniging en ook dit is weer een fanfare.

Sinds een aantal jaar speel ik mee in de sing-in groep van onze kerk.

In 2019 ben ik uitgenodigd om deel uit te gaan maken van het 'Prijs met Johannes de Heer-team'.

Tijdens de Johannes de Heer-zangdiensten, die we vanuit 'Prijs met Johannes de Heer' mogen verzorgen, genieten we regelmatig van jouw muzikale bijdragen!

Wij vinden jouw uitvoering van JdH-liederen op de saxofoon prachtig, maar hoe kijk jij hier zelf naar?

Hoe kijk jij bijvoorbeeld naar dit type liederen op de sax?

Een saxofoon staat vaak bekend als een jazz-instrument, maar ik vind gedragen muziek op de saxofoon ook prima kunnen. Ik geniet er juist van om met de saxofoon God te kunnen loven.

Hoe zit het met de toonhoogte waarin deze liederen destijds zijn geschreven? Jij moet dat allemaal omzetten, is het niet?

Zoals ik eerder al beschreef, moet ik al mijn muziek transponeren. In al mijn jaren ervaring lukt het bij bekende liederen om in mijn hoofd te transponeren. Als een lied onbekend is voor mij, schrijf ik het lied om. Gelukkig zijn er computerprogramma's om te transponeren.

Dat is erg handig, want transponeren kost best wel wat tijd.

Wat zeggen de liederen uit de bundel van Johannes de Heer jou persoonlijk?

Ondanks het feit dat de liederen al wat ouder zijn, zijn de teksten nog heel erg actueel.

Ik ben met deze liederen opgegroeid. Als ik kijk in andere liederenbundels, dan zie ik ook veel liederen van Johannes de Heer in deze bundels terug. Ik vind het persoonlijk erg mooi om te zien dat deze liederen nog steeds volop gezongen worden.

Wat zou je verder nog met ons willen / kunnen delen over jouw liefde voor de saxofoon / het meespelen tijdens JdH-diensten / e.a.?

Ik speel heel graag met andere mensen samen, omdat ik vind dat alle instrumenten goed samen kunnen klinken, mits er goed is afgestemd. Samen muziek maken tot eer van God vind ik het mooiste wat er is. Ik wil afsluiten met psalm 150 vers 2 (berijming 1773).

Looft God, met bazuïngeklank. Geeft Hem eer, bewijst Hem dank.

Looft Hem, met de harp en luit. Looft Hem, met de trom en fluit.

Looft Hem, op uw blijde snaren. Laat zich 't orgel overal,

bij het juichend vreugdgeschal, tot des HEEREN glorie, paren.

COLOFON

Prijs met Johannes de Heer MAGAZINE

copyright © 2021 Prijs met Johannes de Heer

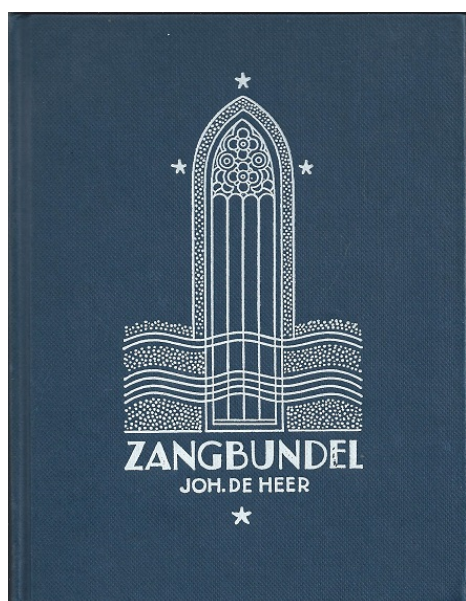
website: www.prijsmetjohannesdeheer.nl
(of verkort) www.pmjdh.nl

Reageren, vragen of opmerkingen via:

info@prijsmetjohannesdeheer.nl

Via dit mailadres kunt u zich ook gratis
abonneren op onze maandelijkse nieuwsbrief.

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar worden
gemaakt door middel van druk,
fotokopie, geluidsband, elektronisch
of op welke wijze dan ook, zonder
schriftelijke toestemming van
'Prijs met Johannes de Heer'.

Joh. de Heer en gospel verdienen plaats naast kerktoonsoorten

De auteur is hervormd predikant in de hervormd-gereformeerde federatie te Lelystad.

EVERT VAN DER POLL 24 maart 1992

In kerkmuziekland overheersen de 'opvoeders'. Dat zijn de vakmensen, die de kwaliteit van de gemeentezang op een hoger, lees artistiek verantwoord peil willen brengen. Liedboek, Randstadbundel, Zingend Geloven en qua stijl soortgelijke bundels houden zij de gemeenten voor. Zangzwaaiend, voorzingend, uitleggend en verbeterend trekken zij hun spoor en het moet gezegd: door hun toedoen is er veel veranderd, verbeterd, zo men wil.

'Eigengereid'

Maar deze vakmensen hebben ook heel wat te stellen met 'eigengereide' gemeenten, die de kerstnacht nog steeds willen besluiten met 'Ere zij God'. Die in zangdiensten alle verboden vruchten uit de muzikale fruitmand van de EO tot zich nemen. Die oude toppers als 'Alle roem is uitgesloten' en 'Een vaste burcht' op de vertrouwde, maar inmiddels verboden wijs willen blijven zingen. Die gewoon geen trek hebben in het vele authentieke moois dat hun wordt voorgehouden.

"Dan moeten ze maar zin maken," zullen de vakmensen zeggen. Maar mag de gemeente uiteindelijk niet zelf bepalen hoe zij God zal loven in haar lied? Een echte opvoeder weet te luisteren, maar deze wijsheid lijkt in kerkmuzikale kring niet dik gezaaid. Wie de naam Johan de Heer maar durft te noemen, krijgt een veeg uit de pan. Nog steeds zijn er organisten die weigeren een lied uit deze doos te begeleiden.

Het verschil tussen het repertoire van de cantorijen en dat van de traditionele kerkkoren en mannenkoren is illustratief voor de toestand van de gemeentezang. Jongerenkoren hebben weer een ander repertoire, maar meer dan een jeugddienst halen ze er nog niet mee.

En dan is er de opbloei van de nieuwe opwekkingsliederen. In evangelische en charismatische kringen hebben ze de psalmen en de gezangen goeddeels doen verstommen en overtroeven ze zelfs oude opwekkingsnummers als 'Welk een vriend is onze Jezus'. Men treft ze bijvoorbeeld aan in de uitdijende 'Opwekkingsbundel'. De muzikale stijl is soft-pop, tekstueel zijn ze niet sterk, vaak ronduit arm, maar ze slaan desalniettemin aan.

Kwaliteit

Vakmensen schermen graag met het slagwoord kwaliteit. Daarvoor zijn het dan ook vakmensen. Het is begrijpelijk dat zij van alles hebben aan te merken op de opwekkingsliederen.

Maar of we met het alternatief dat ons wordt aangereikt in bij voorbeeld 'Zingend geloven', nu zoveel beter af zijn? Ik betwijfel het.

Zeker, de muziek en de tekst verraden meer vakmanschap dan in het geval van het gemiddelde opwekkingslied, en dan druk ik me nog heel voorzichtig uit. Doorslaggevend is echter niet het artistieke niveau van een lied, maar of de gemeente het kan zingen met hart en ziel, de belevingskwaliteit dus.

Een nieuw lied aanleren is op zich geen probleem en mensen doen dat graag, op zijn tijd. Maar of een nieuw lied beklijft, is een andere zaak, waarover uiteindelijk de zingende geloofsgemeenschap zelf beslist.

Zo bezien ziet het er niet best uit voor heel wat gezangen in het Liedboek en het merendeel van de kerkliederen die daarna zijn verschenen. Een enquête onder gemeenten wat zij wel en niet zingen, zou wel eens tot onthutsende resultaten kunnen leiden!

Voor een deel ligt dat aan de teksten. Als je een gedicht te zingen krijgt in een nieuwe tale Kanaans, die ver af staat van het spraakgebruik en de geloofsbeleving van grote groepen in de gemeente, dan is het lot ervan bezegeld. Zulke teksten houden het niet lang.

Problematisch zijn ook de melodieën. Die gaan maar door op het stijlpad van de Liedboek-componisten uit de jaren '50 en '60. Dat is hun kwaliteit, maar ook hun eenzijdigheid.

Kerktoonsoorten hebben voor velen een droevige gevoelswaarde. Op elke lettergreep een hele of halve noot, meer variatie is er niet. Amper een refrein, niet wat snelle noten tussendoor of een extra lange noot om even op te 'verwijlen', geen syncopen of andere ritmische geintjes, zoals men die tegenkomt in de opwekkingsliederen van Graham Kendrick en consorten.

[KLIK HIER](#) om verder te lezen...